

LLIÇÓ VI

puríssimes

gassa

extenien

un altre gassa

pampols

carícia

LLIÇÓ VII

de que moria

catòlica, apostòlica

més profund

mon

últim

en que batia

martir

catafalc

la heretgia

per a torbar

puríssimes

gasa

estenien

una altra gasa

pàmpols

carícia

que moria

catòlica, apostòlica

més profund

món

últim

en què batia

màrtir

cadafal

l'heretgia (39)

per torbar (113)

....

.../...

LLIÇÓ VIII

Ple
aprofitós
prudentes
resant ... meditant (100)

mondanes

li asseguro a vostè

consciència

registro

suspiciacia

mes

intims

res descobreixo

teme

LLIÇÓ IX

magnitud

veinatge

mitg (20)

terme mig

llogaret

les costums

Ple

profitós

prudents (48)

i resaré ... i meditaré

mundanes

li asseguro

consciència

escorcollo

suspiciacia

més

íntims

res no descobreixo (105)

témer

magnitud (9)

veinatge

mitg

terme mitjà

llogarret

els costums (42)

.../...

son

sencilles

senzilles ni refinades

dupto

posa

sols

especie

cumpliments

insoportables

LLIÇ X

esser

alli

varies

vàries famílies

famílies

amb el que

del enllumenat

per a dos

al tocar

el seu ratet

són

senzilles

senzills ni refinats

dubto (9)

posar

sol

espècie

compliments

insuportables (31)

ésser

allí

vàries

algunes famílies

famílies

amb les quals, amb què

de l'enllumenat (39)

per dues (53)

en tocar (110)

la seva estoneta

OBSERVACIONS :

Un primer cop d'ull a la correcció d'aquests exercicis pot fer creure que hi heu fet moltes faltes. Però, no n'hi ha tantes com sembla, car molts dels mots esmenats presenten la mateixa incorrecció: omissió de l'accent. Repasseu, doncs, el paragraf "L'accent gràfic" del llibre de gramàtica (pag. 34 i 35). Les regles d'accentuació catalanes només difereixen de les castellanes en els casos següents:

Els mots aguts acabats en an, on, un, que en castellà s'accentuen (acción, comerán, ningún), en català no s'accentuen (pregon, vindran, algun).

Els mots plans acabats en les terminacions damunt esmentades, que en castellà no s'accentuen (hablan, fueron, compraron), en català, sí (organ, canon, baríton).

Mots com Maria, grua, que en castellà s'accentuen per tal de desfer el diftong (María, grúa), en català no porten accent. En canvi, mots com glòria, ciència, mutua, que el castellà no accentua, han de portar accent en català, puix que es consideren esdrúixols: glò-ri-a, ci-en-ci-a, mú-tu-a.

Els mots aguts acabats en un diftong (gripau, hereu festiu, enrenou), no s'accentuen. Si són plans, sí (concau, fereu, fóreu). En castellà és al revés.

Hi ha un curt nombre de mots, gairebé tots monosíl·labs, que s'accentuen perquè no es confonguin amb altre d'igual grafia i de diferent significat: mon, més, són, que, etc. Vegeu-los a la pag. 35 del llibre.

Les xifres, entre parentesis al costat d'alguns mots indiquen les pàgines del llibre que us convé de consultar.